

NED. TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

DISCUSSIE VOORDRACHT-VAN MINDEN.

(Zie Oorspronkelijke Bijdragen).

Mejuffrouw Schuiringa: Als prothetist heeft mij de voordracht zeer geïnteresseerd. Het is mij echter opgevallen, dat hier minder van brugwerk dan wel van prothese sprake is. Naar mijn idee behoort de besproken werkmethode meer tot de laatste categorie; niettemin valt er veel goeds te zeggen van het prachtig resultaat dat technisch bereikt is. Meer bezwaar heb ik tegen de geringe afmetingen van de kleine apparaten die gedemonstreerd zijn als vervanging van één element. Het is niet onbekend, welke groote gevaren aan het inslikken van dergelijke kleine voorwerpen verbonden zijn. De spreker heeft zelf al aangeraden om de stukjes 's nachts niet te laten dragen. Hierdoor wordt echter alle gevaar nog niet opgeheven, getuige het vrij groote aantal gevallen van ingeslikte protheses, tijdens het eten, bij niezen of andere onverwachte bewegingen. Daaraan is doorgaans levensgevaar verbonden, niet zelden een doodelijk verloop.

Wat de hygiënische kwestie betreft merk ik nog op, dat klemmen met extensies op het kauwvlak bij uitstek gunstige retentieplaatsen opleveren. Den patiënt mag wel aangeraden worden de prothese heel goed te reinigen.

De heer van Minden: De ervaring met dat systeem leert, dat het met het door U genoemd gevaar zoo'n vaart niet loopt. Ik heb gedurende tien jaren veel van deze bruggen gemaakt en ken slechts één geval van doorslikken, dat echter zonder ongelukken is afgelopen. Ik acht dat gevaar niet aanwezig wanneer de klemmen den tand beneden den grootsten omtrek omvatten. Slechts kleverige spijzen kunnen dat losraken bewerken. Het komt echter méér voor, dat de klemmen te vast pakken en iets wijder gemaakt moeten worden, dan dat zij niet stevig genoeg sluiten. De eenige mogelijkheid is ten slotte, dat het materiaal op der langen duur *vermoeid* raakt en bij het openbuigen tijdens de passage over het breedste gedeelte niet meer tot zijn oorspronkelijken vorm terugkeert; de klem blijft dan a.h.w. openstaan.

Wat Uwe hygiënische bezwaren betreft, als de patiënt zorgeloos is, kan er na een paar jaren caries optreden. Er is dan nog altijd gelegenheid om goud inlays in te zetten. Ik acht het bij voorbaat meer conserveerend om op deze wijze te handelen, dan om van te voren kronen en inlays aan te brengen bij gezonde elementen.

In geval van zorgeloosheid rust de verantwoording op den patiënt en niet op den tandarts; onderhoud is voor elk toestel eerste voorwaarde en een eisch aan den gebruiker.

Een stem: Wat voor afdruk materiaal, Inbedmassa en goud gebruikt U?

De heer van Minden: Tot voor kort gebruikte ik een inbed materiaal, dat zeer zorgvuldig verhit moest worden. Thans heb ik een inbed-massa, die roodgloeiend kan worden gemaakt zonder contractie te vertoonen. Het heet, Paramold No. 2, voor kleine bruggen; voor groote stukken gebruik ik voor het bijvullen van den gietvorm No. 3. Als afdruk gips gebruik ik Complasted. Voor gietgoud geef ik de voorkeur aan dat van de Firma Dee en wel No. 4, dat 4% platina bevat, 19 à 20 karaats is en ook na het gieten sterk elastisch blijft.

De heer G. F. M. Schutte: Wat het gevaar voor inslikken betreft, zou ik willen opmerken, dat in een der nummers van de Journal of the Americ. Dental Ass. een artikel voorkomt over ingeslikte tandheelkundige apparaatjes. Daarbij waren zeer weinig bruggen.

De heer van Loon: Het gevaar van inslikken mag niet worden onderschat met het oog op de ernstige gevolgen. Ik acht daarom met het oog op die gevaren het plaatsen van één kunstkieis niet van voldoende waarde voor het kauwvermogen.

De heer Da Costa: Ik acht eveneens dit gevaar een contra indicatie voor deze kleine vervangingen.

De Voorzitter: Ik ben, gelijk ik niet lang geleden in ditzelfde milieu heb laten blijken, geen voorstander van partieele protheses onder alle omstandigheden. Ik moet echter opmerken, dat voor de ongelukken, die daaruit kunnen voortvloeien, de heer van Minden niet verantwoordelijk mag worden gesteld. Hij is dit alleen voor de gevaren van protheses welke volgens zijn eigen methode vervaardigd zijn.

De heer van Minden: Ik verbaas mij over de opmerking van Dr. van Loon, want juist uit zijn colleges heb ik geleerd de wenselijkheid van het opvullen van hiaten in de tandrij om verschuivingen te voorkomen.

Mejuffrouw Schuiringa: Voor groote apparaten apprecieer ik dit werk zeer. Voor kleinere vervangingen acht ik partieele protheses beter dan brugwerk. Wij moeten alleen de nadeelen ervan trachten te elimineeren en voornamelijk voorkomen dat er retentieplaatsen ontstaan.

De heer Witthaus: Welke is de samenstelling van het door U gebruikte goud?

De heer van Minden: Die is mij niet bekend; vermoedelijk bevat het 4 à 5% platina en ook cadmium. Ik acht het zelfvervaardigen van gietgoud ongewenscht, aangezien alleen producten van bekende firma's de vereischte metallurgische eigenschappen bezitten voor dit werk. Om die eigenschappen in het metaal te brengen is speciale vak-kundigheid en ervaring noodig en daarom zijn de fabrikanten zeer geheimzinnig met de samenstelling.

Wanneer ik op de genoemde bezwaren nog even mag terugkomen, dan is mijn meening, dat voor dit werk niet elke patiënt geschikt is om de zorg er aan te besteden die voor een duurzaam resultaat noodzakelijk is. De psychologie van de prothese is een zeer belangrijk punt en moet bij de indicatie wel degelijk in het oog gehouden worden. Doet men dat, dan is het aantal gevallen van caries, volgens mijn ervaring bij de geschikte patiënten zéér gering.

De heer Visser: Mag dit goud voor de tweede maal gebruikt worden, als het b.v. cadmium bevat?

De heer van Minden: Ik neem de dubbele hoeveelheid goud die ik denk noodig te hebben, maar gebruik het overblijvende niet meer dan twee maal.

De Voorzitter: Aan de moeite die de voorzitter heeft gehad om de discussie te houden binnen de perken van het onderwerp, hebt U kunnen bemerken hoezeer Uw voordracht de belangstelling van de vergadering heeft gaande gemaakt. Ik dank U dan ook uit naam van het Genootschap voor Uw belangwekkende mededeelingen. (Applaus).